

VÁCLAV ZDENĚK: *Dějiny král. appellačního soudu na hradě pražském, nyní vrchního soudu v Praze od roku 1548—1933.* — Praha. 1933. Knihovna vrch. soudu. Str. 78 in 8. — Knihovnik vrchního soudu pražského Zdeněk již několikrát zpracoval historii knihovny tohoto soudu, který zdědil bohatý materiál a archiv někdejšího apelačního soudu. Tyto práce však byly vydány jen ve velmi obmezeném počtu výtisků a tím se nedostalo jim nutné publicity. Nejnovější kniha je již vydána ve větším, než přece jen malém počtu (150) výtisků jako pamětní spis k 150. výročí přeměny apelačního soudu v apelační soud všeobecný. Předem sluší se zmíniti, že jde tu vlastně o záslušnou svépomoc, poněvadž kniha je tištěna v tiskárně věznice jmenovaného soudu, což jedině snad vadí, pokud jde o reprodukce, vhodně volené, které spisek provázejí, jinak není to nikterak na újmu úpravě. Rozhodně sluší však vyzdvihnouti jako zásluhu vydavatelstva, že tímto způsobem se postaralo o vytištění tohoto spisu. Zdeněkova práce jednak stručně nastiňuje historický vývoj, jednak přináší materiál k dějinám apelačního soudu. Při vydávání tohoto materiálu bylo by záhodno, aby se dbalo více pravidel přepisových a buď se prameny vydávaly v původním znění, nebo aspoň se označilo, co je text původní a co překlad. Také vkládání materiálu v líčení historického vývoje dosti ruší přehlednost knihy, která je rozdělena podle osobního dělítky, totiž podle panovníků. Autor sleduje apelační soud i v jeho nástupcích a tak navazuje i líčení vývoje soudní organisace vrchního zemského soudu až do změny v názvu na Vrchní soud. Nato podává výčet nejzávažnějších knih z knihovny apelačního soudu, v níž nejstarší je Šlikův horní řád z r. 1548. Konečně se podává stručnými biografickými daty i chronologické pořadí presidentů těchto soudů, pak jejich vice-presidentů. Již z uvedeného jest patrné, že autor skutečně dokonale ovládá velmi cenný materiál historický, uložený v knihovně vrchního soudu. A na konec budiž připomenuto, že dosud nemáme zpracovanu moderní metodou historii tohoto apelačního soudu, protože vedle materiálu v knihovně (a v archivu) vrchního soudu jsou roztrženy prameny pro apelační soud v Zemském archivu, v archivu Národního musea a konečně v archivu ministerstva vnitra. Ča.

»VÝBĚR« nazvali Baťovci časopis, který začali v lednu ve Zlíně vydávat v úmyslu, vytvořiti český list přehledů, jaké již dávno mají Angličané a Francouzi (Lu etc.). První číslo je úhledná knížečka o 128 stranách, na nich obsahuje 36 různých pojednání, získaných z našeho i cizího denního i odborného tisku. Články a výňatky jsou převážně hospodářského a mezinárodně-politického rázu, ač i z jiných oborů nechybí zastoupení. Čistě právníkem je tu jen pojednání, vyňaté z nedávno vyšlé knihy dr. Ot. Krouského o volebních reformách. — Formát a tisk jest obchodní, grafická úprava i papír ne pro náročné. Za 3.— Kč to není drahé. Čb.

DR. EDVARD BENEŠ: *Reč k Slovákom o našej národnej prítomnosti a budúcnosti.* Bratislava, 1934. Vydala Slovenská odbočka Národnej rady Československej. 8°. 80 str. Kč 2.50. — Táto úhľadná publikácia s podtitulom »Československá jednota s hľadiska medzinárodnej politiky« obsahuje reč, ktorú zahraničný minister predniesol pri svojej ceste po Slovensku počiatkom decembra 1933. Prináša ministrov názor na vnútorné záležitosti nášho štátu skutočne so stanoviska pozorovateľa, navyknutého súdiť vo veľkých pomeroch medzinárodných. Popri tom znamená hlboké vniknutie do boľavého problému česko-slovenského a sociologicky bystré posúdenie povahových shodností a rozlišností českej a slovenskej vetve štátneho národa. Otvorene siaha do boja proti autonomizmu, no, s nezmenšenou otvorenosťou hlása československú jednotu ako najlepší prostriedok proti revizionizmu. — Brožúra zachyťuje i jedno vyjadrenie nadmieru vzácne: minister Beneš hlása výslovne stanovisko československé, opúšťajúc doposiaľ tak na Slovensku zazlievané Čechom vystatovanie sa